

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

5/2015
listopad

Milí farníci,

vstupujeme nejen do adventu, ale i do Svatého roku Božího milosrdenství. To se projevilo ve všem, co Bůh člověku dal a dává. Krásou stvoření, darováním života, ale i spásou a odpuštěním. Nedávno mě zasáhlo Boží slovo ze Zachariášova kantika, které se modlím v rámci denní modlitby církve (breviáře) každé ráno: „Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid.“ (Lk 1,68) To slovo „navštívil“ mi přišlo moc pěkné, až básnické. Zahřívá mě u srdce představa, že Bůh přišel ke mně (k nám) na návštěvu. Nepřišel nic vyčítat, ale potěšit, vyprávět a pomáhat. Přišel s Ním (v Něm) pokoj, láska i odpuštění. Asi to znáte, některé návštěvy příjdou a zanechají ve vašem srdci radost a zároveň i touhu jít ve šlépějích toho, s kým jste měli tu čest hovořit. Tak chápu přítomnost Ježíše Krista, Boha, který navštívil svůj milovaný lid. To je ten největší projev Božího milosrdenství, že Ježíš přišel. A to ne proto, „aby svět soudil, ale aby *skrze Něho* byl svět zachráněn.“ (J 3,17)

Člověk si stále potřebuje připomínat Boží milosrdenství, tedy Boží štědrost a lásku k člověku, a mnohdy mu pomáhají i obyčejné věci. Proto zanedlouho budeme hledět do betlémských jeslí či na nově požehnaný kříž na věži kostela sv. Jakuba. Ve Svatém roce bude na mnoha místech naší diecéze (i v naší farnosti, viz str. 04) putovat obraz Božího milosrdenství, jak ho podle svého zjevení nechala namalovat sv. sestra Faustyna Kowalska. Fyzická přítomnost obrazu v našich domácnostech nám může pomoci

si hlouběji uvědomit, že nás Bůh stále navštěvuje. Že touží, aby našim rodinám i celému světu prokazoval milosrdenství a přinášel uzdravení, pokoj, odpuštění a radost. A nejenom to. My toto Boží milosrdenství můžeme vyprošovat sobě i druhým a Boha za něj chválit. Je to příležitost, abychom si nejen o Vánocích připomínali, že se Ježíš narodil, aby „nás navštívil a vykoupil svůj lid.“

Požehnaný advent i Vánoce vám přeje

P. Jan Uhlíř

AKTUALITY A POZVÁNKY

Adventní a vánoční koncerty v našich chrámech

Předvánoční a vánoční doba přinese do našich kostelů opět celou řadu hudebních zážitků.

Na první neděli adventní (29. listopadu) vystoupí v kostele Nejsvětější Trojice v 15:00 Lucie Mrňáková, Michal Smrkovský a Lukáš Lážňovský. Odpoledne třetí adventní neděle, 13. prosince, bude patřit grunteckému kostelu Nanebevzetí Panny Marie a souboru **Freetet**; koncert začíná v 14:30. Ve čtvrtek 17. prosince se bude v kostele sv. Jakuba od 17:00 konat **adventní koncert Církevního gymnázia** Kutná Hora. ▶

OBSAH

<i>Aktuality a pozvánky</i>	01
<i>Oprava kostela a nový kříž</i>	07
<i>PRF</i>	10
<i>CG</i>	12
<i>Charita</i>	13
<i>Reportáže</i>	
<i>Duchovní obnova manželů</i>	14
<i>Duchovní obnova seniorů</i>	14
<i>Víkend na Vesmíru</i>	15
<i>Návštěva cizinců</i>	16
<i>Teenagers víkend</i>	18
<i>Svatomartinský průvod</i>	18
<i>Setkání společenství</i>	19
<i>Mons. Jan Kohel</i>	19
<i>Rozhovor: Marie Maříková</i>	21
<i>Fejeton</i>	22
<i>Kalendář akcí</i>	23

Na sobotu 19. prosince se chystá ve Svaté Barboře jedinečný **předvánoční koncert** mladých sólistů Pavly Flámové (soprán), Romana Patočky (housle), Pavla Svobody (varhany) a komorního orchestru Barocco sempre giovane; na programu jsou skladby autorů zvučných jmen: Bach, Telemann, Vivaldi, Händel; koncert začíná v 18:00, více na www.vanoceubarbore.cz.

Tradiční **Českou mši vánoční** Jana Jakuba Rby uslyšíte na svátek sv. Štěpána, 26. prosince, od 15:30 v chrámu sv. Barbory v podání Učitelského smíšeného pěveckého sboru Tyl a varhaníka Václava Uhlíře.

Děkovná mše na závěr občanského roku (31. prosince v 16:00 v chrámu sv. Barbory) bude opět doprovozena zpěvem učitelského sboru, který zazpívá F. X. Brixih **Missu Pastoralis**.

-red-

Roráty

Adventní nedělní mše svaté v 7:00 v chrámu sv. Barbory budou konány za svitu svíček a doprovázeny zpěvem v duchu tradičních českých rorátů; roráty budou také v neděli 20. prosince v 9:00 v kostele sv. Jakuba.

Kromě těchto bohoslužeb se budou v sobotu **12. prosince** od 7:00 konat roráty s rytmickým hudebním doprovodem v chrámu sv. Jakuba, na které chceme obzvláště pozvat všechny děti. Ty mohou přijít již v pátek večer na faru, kde se na roráty společně připravíme a přespíme do druhého dne. Sejdeme se v 17:00 na arciděkanství. Děti si vyrobí lucerničku, se kterou pak ráno půjdou v průvodu do kostela. K přespání děti potřebují spacák, karimatku, hygienické potřeby, pyžamo a zavařovací sklenici pro výrobu lucerny. Budeme rádi, když nám maminky napečou něco dobrého, protože co nesíme večer, zbude na společnou snídani, která následuje po rorátech. Děti, které na faře přespát chtějí nebudou, zveme i s rodiči na samotné roráty. Po jejich skončení se sejdeme ještě jednou na faře, kde se konečně najíme. Kontaktní osobou pro celou akci je Alena Pazderová (tel.: 603 332 565, e-mail: alena.pazderova@gmail.com).

-red-

Středeční bohoslužby v adventu

Po celý advent budou středeční mše svaté slouženy v chrámu sv. Barbory. Začínat budou tradičně v 18:00. Příležitost ke svátosti smíření bude i před těmito bohoslužbami, vždy od 17:30.

-red-

Svátek sv. Barbory

Svátek patronky našeho města oslavíme v pátek 4. prosince. Od odpoledních hodin je připraven program na Palackého náměstí: začíná v 15:15, v 16:20 bude představena legenda o svaté Barboře a v 16:30 rozsvícen vánoční strom. V 18:00 pak začne slavnostní bohoslužba v chrámu sv. Barbory, kterou bude sloužit P. Pavel Tobek, administrátor farnosti v Sedlci a okrskový vikář našeho vikariátu.

-red-

Setkání se sv. Mikulášem

Svatý Mikuláš přijde za dětmi do kostela svatého Jakuba v předvečer svého svátku, v sobotu 5. prosince, v **17:00**. Vzácný host určitě dostojí své pověsti jednoho z nejštědřejších lidí, kteří kdy po této zemi chodili, a přinese dětem dárečky.

-red-

Nový kříž a odkaz dalším generacím

V rámci probíhající rekonstrukce kostela sv. Jakuba byla opravena věžní makovice a zhotoven nový kříž. Obojí bude na vrchol severní věže instalováno pravděpodobně v týdnu od 14. prosince. Nastává tedy čas, abychom připravili vzkaz, který chceme v makovici předat generacím, které přijdou po nás a v budoucnu budou pečovat o farní chrám.

Jednou ze součástí našeho odkazu bude i zpráva o současném životě ve farnosti, ke které bychom rádi připojili společnou fotografii co možná největšího počtu členů farnosti. V neděli **6. prosince** tuto fotografii pořídíme, a to po skončení „deváté“ mše svaté u Svatého Jakuba. Prosíme proto všechny, aby v tento den v **10:00** zůstali po mši svaté nebo za tímto účelem přišli v daný čas do farního kostela. Cílem je předat našim potomkům co nejrepresentativnější obrázek a nejsrdečnější pozdrav našeho společenství. Fotografovat nás bude Jan Šmok, za což mu už teď děkujeme.

Více informací o probíhajících opravách a o novém kříži najdete na str. 07. Zde ještě pro úplnost uvádíme, že výtěžek kostelních sbírek z období vánočních svátků bude využit k částečnému pokrytí nákladů na zhotovení kříže, který stál zhruba 420 000 korun.

-red-

Svatý otec vyhlásil Rok Božího milosrdenství

Papež František vyhlásil nadcházející církevní rok Svatým rokem Božího milosrdenství. Potrvá od 8. prosince 2015 do 20. listopadu 2016. Svátý otec si přeje, aby všichni věřící vydávali silnější a účinnější svědectví o milosrdném Bohu Otci – jehož všemohoucnost se nejhluběji projevuje v jeho všeobjímající a všedpouštějící lásce – tím, že se sami budou učit milosrdenství. Mottem celého roku je výzva Lukášova evangelia „Milosrdní jako Otec“.

Hned zkraje Svatého roku budou ve všech diecézích po celém světě otevřeny svaté brány: tu římskou, v bazilice sv. Petra, otevře papež František hned 8. prosince. V naší diecézi bude svaté brána otevřena **13. prosince**, v katedrále svatého Ducha v Hradci Králové.

Svaté brány nás zvou k tomu, abychom vykonali pouť, abychom jimi prošli na místo, kde se setkáme s Bohem. Mají nám také připomenout, že úsilí o odpuštění, o napodobování Otce v Jeho milosrdenství, je celoživotní cesta, jejíž směr nám ukazuje Kristus, když říká: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Nesudte, a nebudete souzeni; nezavrhněte, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“ (Lk 6, 36-38)

-red- 03

Modlitba papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství

*Pane Ježíši Kriste,
učil jsi nás být milosrdnými,
jako je milosrdný nebeský Otec,
a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce.
Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.*

*Tvůj láskyplný pohled
osvobodil Zachea a Matouše
z otročení penězům,
cizoložnici a Marii Magdalénu
od hledání štěstí*

*jen ve stvořených věcech,
přiměl Petra plakat, když tě zradil,
a zaručil kajícímu zločinci ráj.*

*Dej, ať každý z nás
slyší tvá slova určená samařské ženě,
jako bys je říkal nám:
„Kdybys tak znala Boží dar!“*

*Ty jsi viditelnou tváří
neviditelného Otce,
Boha, který projevuje
svou všemohoucnost
nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím:
dej, ať je církev pro svět
tvou viditelnou tváří,
tváří svého Pána,
vzkříšeného a oslaveného.*

*Tys chtěl, aby také tvoji služebníci
byli podrobeni slabosti,
a tak mohli soucítit s těmi,
kdo se potýkají
s nevědomostí a omylem:
dej, ať každý,
kdo se s jediným z nich setká,
zakusí, že ho Bůh očekává,
miluje a odpouští mu.*

*Sešli svého Ducha
a posvět nás všechny jeho pomazáním,
aby se Svatý rok milosrdenství
stal rokem Hospodinovy milosti
a aby tvá církev
s obnoveným nadšením
mohla přinášet
radostnou zvěst chudým,
vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným
a navrátit zrak slepým.*

*Na přímluvu Panny Marie,
Matky milosrdenství,
o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ
s Otcem a Duchem Svatým
na věky věků.*

Amen.

Rok Božího milosrdenství v naší farnosti

Svatý rok milosrdenství nabízí spoustu dalších doporučení a aktivit. Farnosti naší diecéze se chtějí zaměřit na modlitbu s **putovními obrázky Božího milosrdenství**.

Princip je takový, že ve farnostech se vytvoří skupiny asi deseti rodin či jednotlivců, kteří budou sdílet vždy jeden putovní obrázek. Ten si budou postupně předávat podle „rozpisu“, jehož cílem je, aby obrázek obešel v každém měsíci celý okruh lidí, kteří se o něj dělí. Ve výsledku se do každé domácnosti dostane jednou za měsíc například na tři dny, pak putuje k dalším. Je tedy dobré, aby byly skupiny či okruhy vytvořeny na základě blízkosti bydliště, aby bylo předávání co nejjednodušší.

Ve dnech, kdy má rodina či jednotlivec obrázek u sebe, postaví ho na důstojné místo a během této doby se snaží najít si čas pro Boha a modlit se; jako pomůcka k modlitbě slouží brožura, která putuje spolu s obrázkem, není ovšem nutné se jí držet. V každé farnosti může pochopitelně vzniknout více okruhů. A modlitby za milosrdenství samozřejmě nejsou omezeny pouze na tuto aktivitu nebo na moment, kdy je obrázek zrovna „u mě doma“. Aktivita nám má spíše pomoci se soustředit, najít prostor

pro modlitbu, a zároveň hezky vytváří prostor pro sounáležitost a posilování vztahů se zapojenými „sousedy“.

Zahájíme ji 31. ledna, kdy vedoucí členové jednotlivých okruhů (tzv. průvodci) převezmou obrázky, které začnou putovat po domácnostech. Už 6. prosince budou v našich kostelích připraveny malé formuláře, jejichž prostřednictvím se k této aktivitě můžete přihlásit, a to do 10. ledna. Skupiny či okruhy budou vytvořeny na základě shromážděných „přihlášek“ zájemců. Do okruhu se mohou i v průběhu roku zapojit noví lidé, účastníci mohou naopak kdykoli z okruhu vystoupit (informují o tom příslušného průvodce).

Kromě toho bude v kostele sv. Jakuba vystaven „velký“ obraz Božího milosrdenství (jak ten, tak malé, putovní obrázky, mají podobu obrazu zhotoveného podle popisu zjevení sv. Faustyny Kowalské). Každou první středu v měsíci bude sloužena mše svatá za všechny, kdo se ve Svatém roce na tento úmysl modlí, ať už s putovními obrázky, nebo svým vlastním způsobem. Božímu milosrdenství budou věnovány také adorace po těchto středečních mších svatých.

-red-

Výstava fotografií z papežovy návštěvy Svaté země

Putovní výstava fotografií, které byly pořízeny při cestě Svatého otce Františka po Izraeli letos v květnu, bude ve dnech 16. prosince až 31. ledna ke zhlédnutí v chrámu sv. Barbory. Snímky na celkem dvaceti panelech zachycují Františka na místech, kudy před dvěma tisíci lety kráčel Ježíš Kristus. Výstava bude zahájena za přítomnosti Jeho Excelence Garyho Korena, velvyslance Státu Izrael v České republice, ve středu **16. prosince** v 15:00.

-red-

Přijďte si zazpívat na půlnoční!

K vánočním svátkům patří koledy a nejinak to bude i na Štědrý den. Již tradičně děvčata pod vedením Marie Štorkové zazpívají koledy Karla Steckera před dětskou půlnoční u Sv. Jakuba. Ostatní zpěváci různých věkových kategorií jsou varhaníkem Michalem Hanušem zváni, aby si je přišli zazpívat na půlnoční mši (o půlnoci) do kostela sv. Jakuba. Podmínkou je účast na dvou zkouškách, a to **ve středu 16. a v sobotu 19. prosince vždy v 19:00** v kostele sv. Jakuba. Koledy budou doprovázet varhany a smyčcové nástroje. Všichni jste srdečně zváni.

-red-

Vánoční besídka Slunečního kmene a družiny Concordia

Družina Concordia a Sluneční kmen zvou všechny své přátele ke společné oslavě Vánoc, a to v neděli **20. prosince** v 15:00 do budovy Církevního gymnázia v Kutné Hoře. Na program budou zpěvy koled, vánoční představení, různé hry a samozřejmě i malý ohňostroj. Přineste s sebou dárky pro své kamarády, cukroví na společný stůl je samozřejmě také velmi vítáno.

-red-

Dárky pro naše duchovní

S blížícími vánočními svátky připomínáme možnost podílet se na obdarování našich duchovních. Ve všech kostelích jsou krabičky s označením „dary, dárky, dárečky“, do kterých můžete přispět finančně nebo nápadem, co bychom mohli jako farní rodina našim otcům k Vánocům pořídit. Pokud nedůvěřujete krabičkám, můžete se obrátit přímo na Annu Hylskou, která pořizování dáreků koordinuje (tel.: 731 598 862).

-red- 05

Vánoční bohoslužby ve farnostech Kutná Hora, Bykán a Třebonín

Půlnoční 24. prosince 2015	16:00 16:00 22:00 24:00	Kostel sv. Jakuba – půlnoční mše svatá pro děti Třebonín Malešov Kostel sv. Jakuba – půlnoční mše svatá
Slavnost Narození Páně 25. prosince 2015	9:00 9:00 10:30 18:00	Chrám sv. Barbory Křesetice Třebonín Kostel Panny Marie Na Náměti
Svátek sv. Štěpána 26. prosince 2015	9:00 9:00 10:30	Kostel sv. Jakuba Chlístovice Paběnice
Svátek Svaté Rodiny 27. prosince 2015 obnova manželských slibů	7:00 9:00 9:00 10:30 18:00	Chrám sv. Barbory Kostel sv. Jakuba Křesetice Třebonín Kostel Panny Marie Na Náměti
Silvestr 31. prosince 2015	16:00	Chrám sv. Barbory – mše svatá na poděkování <i>F. X. Brixi: Missa pastoralis (zpívá USPS Tyl)</i>
Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. ledna 2016	9:00 9:00 10:30 18:00	kostel sv. Jakuba Křesetice Třebonín kostel Matky Boží

Prohlídka jesliček

Kostel sv. Jakuba bude kromě bohoslužeb otevřen veřejnosti také
24. prosince od 14:00 do 16:00 (od 15:40 zpívání koled),
25. - 27., 31. prosince a 1. ledna vždy od 14:00 do 16:00.

Žehnání domů a bytů

Ve dnech 27. prosince až 10. ledna budou naši kněží opět k dispozici, aby požehnali místa, kde bydlíme. Pokud budete mít zájem o požehání svého domu nebo bytu, kontaktujte některého z nich, abyste si s nimi domluvili konkrétní termín (P. Jana Uhlíře na telefonu 777 339 233, P. Zdeňka Sedláka na telefonu 604 246 882).

Požehnání domova trvá necelou půlhodinu, předem je dobré připravit misu vodou a také se zamyslet nad potřebami těch, kdo společně na daném místě bydlí, aby je mohli během žehnání předložit Pánu. Detailnější článek o žehnání domovů najdete ve Zpravodaji 5/2012 (dostupný na www.khfarnost.cz).

-red-

Úklid kostela v novém roce

Milí přátelé, dobrovolníci úklidu našich kostelů, chci moc poděkovat vám všem, kteří ochotně přikládáte ruku k dílu, i přesto, že se nechce nebo se to právě teď vůbec nehodí. Mám ráda myšlenku Matky Terezy, která má určitě obecnou platnost ve vztahu k domovu, rodině, a to i té farní... Říkala: „Láska začíná doma. Co tedy máte dělat? Vezměte hadr a někomu doma uklidit. Tím řeknete dost.“

A protože nový rok je za dveřmi, najdete na nástěnce v našem farním kostele rozepsané nové termíny pro jednotlivé úklidové skupinky a obohacený seznam dobrovolníků. Děkuji za spolupráci, připomínky a nápady.

*Anna Hylská
tel.: 731 598 862*

Setkání dobrovolníků

Za všechny, kdo jakýmkoli způsobem pomáhají ve farnosti, bude v úterý 12. ledna v 18:00 sloužena mše svatá ve farním kostele. Po skončení bohoslužby bude jako výraz poděkování připraveno na arciděkanství pohoštění, ke kterému jsou všichni dobrovolníci srdečně zváni.

-red-

Svatost nemocných

Příležitost k přijetí svátosti nemocných bude v neděli 7. února při mši svaté v 9:00. Prosimе ty, kdo tuto svátost v daný den přijmou, aby se následně zapsali na seznam, který bude připraven v kostele. Pokud někomu tento termín nevyhovuje, může oslovit přímo některého z kněží (P. Jana Uhlíře na telefonu 777 339 233, P. Zdeňka Sedláka na telefonu 604 246 882), aby se s ním domluvil individuálně. Před přijetím svátosti nemocných se doporučuje přistoupit ke svátosti smíření; vhodnou příležitostí může být první pátek, 5. února, v čase od 17 do 18 hodin v kostele sv. Jakuba.

-red-

Postní duchovní obnovy

Tradiční duchovní obnovy pro ženy a muže z naší farnosti proběhnou pod vedením P. Jana Uhlíře ve Slavoňově.

Ženy se na obnovu vydají v termínu 19. až 21. února; hlásit se mohou u Moniky Trdličkové (tel.: 607 188 396, e-mail: monicatrd@seznam.cz). **Muži** ve Slavoňově stráví víkend od 26. do 28. února; kontaktní osobou je Ladislav Vokoun (tel.: 602 668 820 e-mail: vokoun.ladislav@gmail.com).

-red-

OPRAVY KOSTELA SV. JAKUBA

Zprávy z průběhu oprav kostela sv. Jakuba

V posledních měsících roku 2015 dospěly opravy kostela sv. Jakuba k několika významným předělům, o kterých bych ráda napsala pár informací.

Práce na báni severní věže probíhají s velkým nasazením tesařů, jejich těžkou práci ve skutečně náročných podmínkách (vítr, déšť, mráz, to vše ve výšce až osmdesátí metrů) lze obdivovat a také ocenit. V současné době se blíží dokončení tesařských prací na helmici, což je vrcholová partie báně, a v týdnu od 30. listopadu bude překročeno k jejímu oplechování, které může trvat zhruba čtrnáct dní. Po dokončení oplechování helmice a hrotnice nastane pro celé město napínavý okamžik, kdy bude na vrchol věže vztyčen nový kříž, zhotovený podle návrhu architekta Norberta Schmidta a od 22. listopadu také požehnaný, tedy připravený na cestu vzhůru. Vztyčení kříže bude předcházet osazení pozlacené makovice, do níž budou vloženy ►

některé původní a také nové, současné dokumenty pro příští generace. Ještě do Vánoc bychom rádi z této partie věže sňali lešení a podkryli tak část opravené věže. V lednu bude následovat dokončení obnovy lucerny, báně a vnitřních tesařských konstrukcí včetně zvonové stolice.

Postupné dokončování prací se odehrává i na obvodovém plášti jižní věže a západního průčelí. Kamenické práce jsou před dokončením, dochází k posledním výměnám kamenných prvků a retuším před demontáží lešení. V rámci těchto oprav jsou již hotovy skleněné vitráže, restaurovány okenní kružby, repasovány dřevěné výplně okenních otvorů, opraveny omítky a doplňují se poslední výměny kamenů. Ve chvíli, kdy píše tento článek, usiluje firma Avers o předání této části stavby, aby mohlo dojít k demontáži lešení. Je tedy možné, že lešení se začne rozebírat ještě před Vánoci.

Na severní věži se budou vyměňovat kameny vrcholové římsy, přičemž největší objem těchto prací se týká věžních nároží. Další výměny probíhají kolem okenních otvorů a v místech statických trhlin pláště. Předmětem oprav jsou i poškozené opěrné pilíře, kde se realizuje statické zajištění nerezovými kotvami a HELI výztuží. Následně se operáky doplňují původním nebo novým kamenem.

V souvislosti s obnovou okenních ostění jsou restaurována žaluziová okna i dřevěná bednění otvorů v místě zvonové stolice. Všechny dřevěné výplně byly odvezeny do restaurátorských dílen a postupně se vracejí na původní místa.

Za zmínku stojí ještě hodinový stroj a hodinové ciferníky. Vše bylo odvezeno do restaurátorské dílny ve Vyškově; stroj je již opraven a těší se na brzký návrat do prostoru věže. Předpokládá se, že tři ze čtyř ocelových ciferníků budou restaurovány, čtvrtý, měděný, nejhodnotnější, i proto, že na sobě má zbytky historického zlacení, bude zakonzervován a uložen do krovu lodi kostela. Místo něj bude podle původní předlohy vyroben ciferník nový, ocelový.

Soňa Telecká

Odborný seminář o ochraně památek a památkové péči

V souvislosti s opravami farního kostela proběhl ve dnech 23. – 24. listopadu seminář s názvem *Požární ochrana kulturních památek a konzervátorské – restaurátorské postupy pro dlouhodobé uchování kulturního dědictví*, který vycházel z grantu *Požární ochrana kostela sv. Jakuba a dalších historických budov v Kutné Hoře, památce UNESCO*, čerpaného v rámci tzv. Norských fondů, z nichž je financována probíhající oprava chrámu. Farnost tento seminář pořádala ve spolupráci s norskými partnery.

Semináře konaného převážně v prostorách arciděkanství se zúčastnila šestičlenná skupina zástupců norského Rørosu (důlní městečko je od roku 1980 na Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO), který je partnerským městem celého projektu; při zahájení byla krátce přítomna rovněž velvyslankyně Norského království v České republice, Její Excelence Siri Ellen Sletner. Semináře se zúčastnili zástupci dalších partnerů a spolupracujících organizací: Hasičského záchranného sboru ČR, Technického muzea v Brně, Římskokatolické farnosti u kostela sv. Jakuba v Brně a dalších, a samozřejmě také odborníci, kteří se podílejí přímo na probíhající rekonstrukci kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře. Prezentovány a diskutovány byly postupy restaurování kamenných památek a truhlářských prvků, tesařských prací, požární ochrana památek a v neposlední řadě i konzervátorské principy a důležité aspekty památkové péče.

Seminář byl zúčastněnými hodnocen jako všestranně prospěšný a obohacující, prohloubil vzájemné vazby zapojených organizací a otevřel nové možnosti jejich spolupráce.

Proslov Norberta Schmidta k požehnání nového kříže pro věž kostela

Vážený svatojakubští farníci, vážení kutnohorští občané, milí přátelé,

děkuji vám v první řadě za důvěru a odvahu, s kterou jste iniciovali vznik nového kříže pro váš starobylý chrám, jehož věž se tak obdivuhodně tyčí nad celým městem a krajem. Vždy jsem na Kutné Hoře obdivoval odvahu k novému, kterou tu máte vepsánu do každého starého kamene. Když vaši předci stavěli tento farní kostel a jeho věž, nebáli se. Nebáli se soupeřit se svými sousedy cisterciáky a jejich stavební genialitou. A když se začal stavět chrám sv. Barbory, byl to vrchol inženýrské inovace své doby. A pak, když mezi to postavili jezuité svou kolej, také se neupejpalí. A musím hned dodat, že tohle odvážné až na hranu jdoucí sebevědomí kutnohorských měšťanů mi vždy bylo velice sympatické.

Děkuji vám za to, že jste mě přizvali na tuto dobrodružnou cestu, abych navrhl nový kříž pro váš hlavní městský kostel. Žadání se mi hned líbilo. Líbilo se mi, že chcete větší kříž, než jste měli. Že chcete veliký kříž, nový současný kříž. To dnes totiž není nic samozřejmého. Od prvního telefonátu paní Soni Telecké tak chodím po městech se vztyčenou hlavou a pozoruji špičky věží a oblohu. A zázrak světla, jak vše proměňuje.

Ověřil jsem si při tom koukání do nebe známé věci:

- Kříž na věži je především nástrojem světla.
- Když je kříž ve velkých výškách, jako je ten váš, neprospívá mu složitost. Nopak musí být jasný a jednoduchý.
- Také jsem vyzozoroval, že kříž by neměl být nějakým dovětkem, ozdobou makovice. Kříž ukončuje celou věž a ještě ji jakoby prodlužuje až do nekonečnosti, ukotvuje ji k nebi. Jak řekl básník Reiner Kunze: Kostelní věže jsou hřebíky, kterými lidé připojili zemi k nebi. Hřebíky, které se nedají vyvážit zlatem.
- Křížům na věžích neprospívá, když jsou příliš mohutné, když jsou to takové ty hroudy těžkého kovu. Takové bachraté kříže nepůsobí jako vzpřímení nositelé světla, ale spíš jako symboly bohatství a nabubřelosti, která táhne k zemi.
- Křesťanský kříž v sobě nese zvláštní paradox. Vše vám lépe, než bych dokázal já, dnes v kázání přiblížil již otec Jan Uhlíř. Chtěl bych zmínit jen ještě jednu věc: Každý kříž je takový snový objekt, který zneklidňuje paměť. Každý kostel, každý kříž v sobě nese událost vykoupení, na kterou vzpomínáme, které jsme se dokonce tajemným způsobem účastnili i při této bohoslužbě. A u tohoto zpřítomňování se neobejdeme bez kultury, bez umění. Neobejdeme se bez současného umění, když chceme pravdivě žít v čase, který nám byl tady a teď dán. A jediné umění – kniha, divadlo, obraz, socha – v sobě dokáže uchovat sílu vzpomínky na hrůzu kříže, na krutost popravčího nástroje, na zlomový, děsuplný okamžik popravu nevinného. Umění nám předkládá „hrůzu, která je změkčená krásou,“ abychom mohli nahlédnout smysl kříže. Jedině krása v sobě dokáže vizuálně zachytit veliký paradox, dokáže v sobě uchovat živou vzpomínku na utrpení cesty kříže, utrpení Kristovy kenozé a zároveň předtuchu vzkříšení, překonání smrti: onen paradoxní vykupitelský střed křesťanství, z kterého čerpáme naši sílu a nejnitiřnější radost. Proto máme v liturgickém kalendáři ostatně také slavnost Krista Krále. ►

Z těchto a podobných prostých úvah se tedy zrodil kříž, který tu dnes stojí před námi. A zrodil se také díky dovednosti opravdových mistrů svého řemesla. Kříž vyrobil pan Martin Janda se svým spolupracovníkem Janem Renzou. I jim patří veliké poděkování, že skvěle převedli myšlenku do hmoty a dokonalého tvaru.

Ale ještě nejsme na konci cesty. Dobrodružství bude ještě chvíli pokračovat. Ačkoli tady před námi stojí kříž už hotový, ještě nemáme jistotu, jak to celé přesně dopadne, až ho vyzdvihneme k nebi. Podaří se ono paradoxní spojení radostného a vážného, jasného a přitom tajemného, svobodného a přitom zakotveného v řádu, i nahore na věži? Dosáhli jsme oné dostatečné vzdálenosti, abychom nesklouzli k nějakému pozlátkovému triumfalismu? Jak přijme celé starobylé město a široký kraj tento novotvar do svého prastarého obrazu, do sítě skrytých energií a siločar vztahů?

Na závěr se s vámi podělím o jednu osobní souvislost celého návrhu. Výzva, abych zkusil navrhnout kříž, mě totiž zastihla ve zvláštní chvíli. Bylo to poměrně těsně po tom, co jsme dokončili hrob a schránu pro ostatky otce Josefa Toufara v Čihošti. A jak asi víte, nikde tam není nový veliký kříž. Také se o tom vedly diskuze, ale zvítězilo pojetí, že hrob P. Toufara žádný výrazný nový kříž nepotřebuje, protože v kostele už kříže jsou. Je tam především ten kříž nad svatostánkem, přibližně stejný jako byl onen kříž, který veškeré číhoštské události rozpohyboval. Proto jsem záměrně nechtěl žádný velký nový kříž, jak by se normálně na hrobě tohoto významu asi slušelo. Nechtěl jsem navrhnout kříž, který by přebíjel přirozenou sílu daného místa. Na hrobní desce je proto jen jeden malý křížek v podobě typografické značky.

A není to zvláštní, že měsíc nato vás někdo osloví, zda byste nenavrhli velký nový kříž na věž kostela nad celé město? Pro mě osobně je tak tento nový kříž, který tu teď stojí v presbytáři, nejen kříž svatojakubský, kutnohorský, ale tak trochu i kříž Josefa Toufara.

Norbert Schmidt

Kutná Hora, slavnost Krista Krále, 22. listopadu 2015

Z události žehnání svatojakubského kříže byla Radiem Proglas pořizena reportáž, kterou můžete zhlédnout na adrese www.youtube.com/watch?v=a9YuENb6Dts. Fotografie Petra Neuberta najdete na stránkách farnosti, pod logem odkazujícím na přehled čerpání tzv. norských fondů (EEA GRANTS), v sekci Fotografie.

Náklady na zhotovení kříže (zhruba 420 000 Kč) budou částečně pokryty z útlěžku kostelních sbírek konaných o Vánocích v našich kostelích.

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání Pastorační rady farnosti

Pastorační rada farnosti se šla v úterý 24. listopadu po mši svaté na arciděkanství, v tomto volebním období naposledy. Jednání bylo proto zahájeno kromě modlitby také přípitkem a celý večer se díky úžasnému pohoštění připravenému zasloužilou členkou rady Monikou Trdličkovou nesl ve slavnostním duchu.

Zazněly informace o aktuální dění v Oblastní charitě Kutná Hora, která momentálně např. hledá vhodné umístění pro služby poskytované lidem bez domova. V Církevní mateřské škole sv. Jakuba se nejsilnější ročník žáčků dostal do předškolního věku, takže v příštím roce bude pro nové děti k dispozici podstatně větší počet míst než letos. Církevní gymnázium v Kutné Hoře prožívá období čtvrtletí, začíná se chystat maturitní ples, probíhají dny otevřených dveří.

Pastorační rada se následně krátce vrátí k uplynulým akcím; Svatomartinský průvod je, zdá se, záležitostí celého města, letos měl snad maximální myslitelnou účast hraničící se sedmi sty osob; setkání společenství, které se konalo 22. listopadu na arciděkanství, se rovněž setkalo s ohlasem (v odpovídajícím měřítku), mohlo by se stát tradicí, důležité je ovšem vysvětlení, že je nabízeno úplně všem, kdo mají zájem o setkávání i mimo konané bohoslužby. Byl také představen úmysl, který formulovala ekonomická rada ve shodě s ustanovenou pracovní skupinou, že farnost do Kutné Hory pozve dvě nebo tři rodiny uprchlíků, kterým pomůže s hledáním práce a bydlení a také jim nabídne „doprovod“ při integraci do místní společnosti. V tomto ohledu se již podnikají první kroky, vše se děje ve spolupráci s Integrovačním centrem pro cizince v Hradci Králové.

Dalším tématem byly chystané akce, zejména adventní koncerty, setkání se sv. Mikulášem a další již tradiční události, které se konají v tomto období. Pastorační rada se posléze velmi detailně zabývala aktivitami spojenými se Svatým rokem milosrdenství, který začne 8. prosince. Způsob, jakým bude naše farnost tento rok prožívat, najdete popsany v samostatném článku na str. 04.

V lednu nás čekají volby, pastorační rada se sejde v novém složení začátkem postní doby.

-red-

Volby do Pastorační rady farnosti

Po čtyřech letech fungování současné pastorační rady přichází čas na její obrodu. Bude tedy opět na vás, milí farníci, abyste vyjádřili, koho považujete za vhodného ke koordinaci činnosti života ve farnosti, a dali mu svou důvěru.

Pastorační rada farnosti (PRF) je poradním a pracovním orgánem faráře a má mu být nápomocná při utváření života farního společenství. Podle stanov se PRF skládá z duchovních působících ve farnosti z pověření biskupa, delegovaných členů (zástupců církevních organizací působících ve farnosti; u nás charity, církevní mateřské školy a církevního gymnázia), farářem jmenovaných členů a farníky volených členů. Být zvolen či volit může každý katolík starší 18 let, který přísluší do farnosti.

PRF bude podle stanov volena na čtyři roky. Vhodné kandidáty budete moci navrhnout do 17. ledna (lístečky s jejich jmény vhodit do připravených krabiček v kostelích). Posléze navržené farníky oslovím, zda by v případě zvolení byli ochotni tuto službu přijmout. Teprve ten, kdo bude se svou kandidaturou souhlasit, bude zapsán na oficiální kandidátku. V neděli 24. ledna budou všichni kandidáti při bohoslužbě u Sv. Jakuba představeni farnosti. Samotné volby proběhnou 31. ledna 2016. Volit se bude pět členů následujícím způsobem: předchozí neděli (24. ledna) každý dospělý farník dostane volební lístek, na kterém zakroužkuje nejvýše pět kandidátů; takto vyplněný volební lístek odevzdá v neděli 31. ledna do volební urny v kostele. Všechny hlasy spočítá volební komise pod vedením Jiřího Hlavinky a výsledek bude o týden později uveřejněn.

Rád bych při této příležitosti upřímně poděkoval současné farní radě za spolupráci a pomoc při přípravě různých farních aktivit.

P. Jan Uhlíř

Nový školní rok byl na gymnáziu zahájen mší svatou u Sv. Jakuba, kterou celebrolval P. Karel Moravec. Další mše svaté jsme slavili 2. října a v den Vzpomínky na všechny věrné zemřelé, 2. listopadu, obě v klášterním kostele.

Prima vyjela hned druhý školní den na adaptační kurz do Jeníkova u Hlinska. Také letos se škola zapojila do sbírky Světluška na pomoc zrakově postiženým. Význam svaté Ludmily, patronky církevních škol, si každoročně připomínáme 16. září. Běžná školní výuka bývá doplněna o aktivity související s tímto svátkem. Letos studenti i vyučující podnikli pěší výlet na Sion, kde si v šestičlenných skupinách napříč třídami otestovali v náročně i zábavně sestavených pracovních listech své znalosti z historie a kultury.

Hostitelem letošního setkání zástupců přidružených škol UNESCO v České republice, tedy i naší školy, bylo Gymnázium Olgy Havlové v Ostravě-Porubě. Pro následující rok byla stanovena dvě témata k dvěma významným výročím: 70 let organizace UNESCO a 700 let od narození Karla IV. K Roku Karla IV. plánuje gymnázium různé aktivity: besedy, exkurze či vypracování skupinových i individuálních úkolů; k výročí UNESCO bychom chtěli navštívit Černínský palác a uskutečnit besedu s pracovníky Ministerstva zahraničních věcí ČR.

V rámci Dnů evropského dědictví se prostory Církevního gymnázia v Kutné Hoře dne 5. září otevřely veřejnosti. Barokní voršilský klášter si přišlo prohlédnout 103 návštěvníků.

Se zodpovězením otázek směřujícím k tomu, v čem jsou dobří, mají-li reálné představy o dalším studiu, jaký typ inteligence převládá v jejich osobnostní charakteristice, pomohlo studentům sexty a septimy „profitestování“, které ve škole proběhlo ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou počátkem září. Na testování navazovaly osobní pohovory. Celá akce byla realizována v rámci Programu osobnostního růstu studentů a jejím cílem bylo posílit schopnost studentů vybrat si správnou vysokou školu a další profesní směřování.

Výstavu „Mezní situace“ navštívila kvarta v říjnu v GASKu. Malíř a sochař Jiří Sozanský se vyjadřuje ve své tvorbě k tématu zhroucení hodnot morálního řádu. Jeho výstava je vymezena dvěma významnými výročími: 70. výročím ukončení druhé světové války a 20. výročím ukončení války na Balkáně.

Studenti gymnázia na podzim hodně cestovali. Skupina španělštinářů strávila několik dní v Barceloně. Jazyk si procvičovali při vyučování v jazykové škole International House i při konverzaci v rodinách, ve kterých bydleli. Prohlédli si známou barcelonskou stavbu Sagrada Família, navštívili „Poble Espanyol“, kde je ve zmenšeném představeno všech 17 španělských autonomních oblastí. K příjemným zážitkům patřil též workshop „taller tapas“, v jehož rámci studenti připravovali jídla pod vedením španělského kuchaře. Studenti kvinty strávili téměř týden poznáváním Londýna, navštívili nejznámější památky, seznámili se s místními zvyky, jídlem a vyzkoušeli si běžnou konverzaci. Studenti němčiny ze sexty pobývali ve městě Seeboden v rakouských Korutanech. Zúčastnili se výuky němčiny, objevovali jedinečné krásy rakouské přírody, měli možnost si prohlédnout metropoli Vídeň a odpočinout si v termálních lázních. Na přelom listopadu a prosince je pro mladší studenty naplánován výměnný pobyt v gymnáziu v Lipsku v SRN. Tyto cesty se mohly uskutečnit díky přidělení finančních prostředků v rámci Operačního programu vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Blížící se maturitu připomněl stužkovací večírek oktávánů, který měli studenti 20. listopadu.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016 KAŽDÁ KORUNA POMÁHÁ

Oblastní charita Kutná Hora

Vás zve k účasti na

TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE

Sbírka proběhne na Kutnohorsku, Čáslavsku a Poděbradsku
o víkendech 2. - 3. ledna a 9. - 10. ledna 2016.

KUTNÁ HORA

sobota 9. ledna 2016

Vyslání koledníků v Kutné Hoře v 9:30 z kostela sv. Jakuba,
v Kutné Hoře-Sedlci v 9:30 z katedrály Nanebevzetí Panny Marie.

Výtěžek sbírky je určený na podporu služeb pro rodiny dětí se zdravotním handicapem, pro dospělé s handicapem, na volnočasové aktivity a předškolní klub pro děti, na činnost dobrovolníků nemocnicích a zařízeních sociálních služeb a na individuální mimořádnou pomoc v akutní nouzi. Malá část výtěžku je určena také na podporu vzdělávání dětí a mladých lidí v Indii a na pomoc při humanitárních katastrofách.

Děkujeme Vám předem jménem všech potřebných za Vaši podporu.

generální partner

www.trikralovasbirka.cz | sbírkový účet 66008822/0800 vs 777

Duchovní obnova mladých manželů a těch, kdo o manželství uvažují

První říjnový víkend jsme vyrazili do Slavoňova na duchovní obnovu pod vedením patera Jana Uhlíře pro mladé manžele a ty, kteří o svátosti manželství uvažují. Myslíme, že nikdo, včetně pana faráře, nedokázal odhadnout, jestli zvítězí duchovní program nebo péče o děti, kterých se šlo (nebo sneslo) celých třináct.

Páteční večer byl ve znamení pozdních příjezdů, unavených dětí a rohlíků s pomazánkou, ale než jsme zapluli do peřin, dozvěděli jsme se, že téma obnovy bude modlitba, a to především ta společná.

V sobotu ráno jsme se postupně, tak jak nás děti probouzely, sešli k modlitbě ranních chval. Po snídani nás čekaly dvě přednášky a úkol napsat modlitbu za svého partnera. Následoval výborný guláš od pana Grenara, káva a výlet do Rokole, kde naše modlitby vyvrcholily mší svatou. Přestože při mši svaté proběhla krásná a hluboká modlitba za jednotlivé rodiny, nejvíce nám v paměti uvízl zážitek otce Jana, který měl pocit, že přeřvává příboj moře.

Hukot dětí večer brzy utichl, a tak jsme se sešli ještě k adoraci, při které zaznívaly texty o manželství. Ti nejvytrvalejší si pak do noci povídali u vína. V neděli jsme se zúčastnili mše svaté ve Slavoňově, krátce jsme shrnuli své dojmy a domluvili se na pravidelném scházení se na arciděkanství. A pak už jen oběd a cesta domů.

Povzbuzení ke společné modlitbě a potěšení, že i s dětmi můžeme na duchovní obnovu, vyhlížíme tu příští.

Anežka a Michal Hoskocovi

Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově

Nadešel tak očekávaný den. V pondělí 5. října jsme se sešli ve 13 hodin před farou. Bylo nás na jeden mikrobus a tři auta. Cestou jsme se měli stavět na Boušíně a v Červeném Kostelci, ale z technických důvodů jsme dojeli do Nového Města nad Metují. Prohlédli jsme si město, zašli do cukrárny a zklidnili jsme se na mši svaté. Do Slavoňova jsme dojeli přesně k večeri. V domácí kapliče jsme poděkovali za šťastnou cestu a po večeri nám pan farář promítl pěkný film.

V úterý ráno v 7:30 jsme se setkali na modlitbě v domácí kapliče. Po snídani následovala přednáška a poté diskuse. Odpoledne jsme se přesunuli na poutní místo Rokole. Měli jsme v úmyslu vykonat křížovou cestu, ale pan farář nás seznámil s novou cestou, a to cestou manželů. Je to nádherných patnáct zastavení s jednotlivými úvahami. Po vykonání této cesty jsme se shromáždili v kapli Panny Marie schönstattské na mši svaté. Po večeri nám pan farář i pan kaplan připravili úchvatný zážitek. Shromáždili jsme se a sesedli do půlkruhu. Před námi na stole hořely dvě svíce. Doprostřed přinesl pan kaplan monstranci s Pánem Ježíšem. My jsme jednotlivě přicházeli před Pána, děkovali mu a přednášeli své prosby. Tuto adoraci jsme všichni hluboce prožívali. Večer jsme si povídali a zazpívali několik písniček.

Ve středu dopoledne jsme ještě naposled navštívili kapli Panny Marie. Po mši svaté vyzval pan farář jednotlivce, aby přistupovali k oltáři a všichni jsme se za ně modlili. Byl to opět hluboký zážitek. Po obědě jsme se už věnovali děkování, předně panu faráři Janu Uhlířovi i panu kaplanovi Zdeňku Sedlákovvi za to, jak se nám tři dny plně věnovali. Také jsme poděkovali Monice Trdličkové a Maruše Cvešprové za výbornou stravu a obsluhu. V 14:00 jsme se rozjeli k domovům. Zůstaly nám trvalé krásné vzpomínky na duchovní obnovu v roce 2015.

Olga Lomová

Víkendový pobyt ve středisku Vesmír v Orlických horách

Na letošní podzimní čas (druhý víkend v říjnu) jsme si připravili pro naše farníky, nadšené turisty, víkendový pobyt ve středisku mládeže v osadě Jedlová, v Diecézním centru života mládeže (DCŽM) Vesmír. I když už nějaký čas nepatříme mezi mládežníky, pobytem na tomto krásném místě jsme se mezi ně na pár hodin vrátili. Už přivítání po příjezdu, večerní mši svatá a následující vzorná péče o nás, i ta vstřícnost mladých nás nadchla.

Na Vesmíru se stále něco děje, my jsme se během pobytu setkali se skupinou diecézních animátorů, kteří měli svůj víkendový seminář. Vše jsme zjistili při večeri, kterou pro nás také mladí připravili, rychle a jednoduše, a my přišli již k prostřenému stolu.

Místo, kde se středisko DCŽM nachází, má svou úžasnou atmosféru, a nejen tím, že leží docela vysoko v horách. Po jízdě do kopců, jak jinak v horách, se najednou před vámi objeví kostel sv. Matouše s malým hřbitovem a kamennou zdí, jako by stál na vyhlídce a „pohlížel“ do krajiny. Ještě na staré turistické mapě z roku 1975 jsem objevil, že Vesmír býval pionýrský tábor se stejným názvem. V roce 1992 byl areál koupěn královéhradeckou diecézí a od té doby slouží jako stále se rozvíjející zařízení nejen pro naši mládež. Ale dost historie. Páteční pozdní večer jsme strávili přípravami na sobotní túru do hor a ještě jsme si krátce popovídali s P. Tomášem Hoffmannem, který si pro nás vyhradil hodinku.

V sobotu jsme se probudili do sluncem zalité krajiny a po snídani jsme vyrazili nadšeně na cestu, s cílem dojít co nejdál, možná až na Pěticestí. Z Vesmíru jsme podél sjezdovky vyrazili směr Luisino údolí a pak přímo na vrchol, na Velkou Deštnou a jejíž 1115 metrů nad mořem. Tam se nám počasí již začalo nenápadně kazit, a tak jsme si přestávku zpestřili čajem, grogem a svačinkou v kiosku místní Horské služby, který jediný byl široko daleko v provozu. Odtud nám začala cesta po hřebenech Orlických hor. Okolní stromy zas o trochu povyroستly, a tak výhledy do okolí byly jen občasné, ale cesta nám ubíhala a stále jsme byli na hřebenech. Znalostí místního terénu se osvědčil Bohouš, který zná tento region velmi dobře i z výšek, kam se jen tak někdo nepodívá: z letadla, rogalu nebo ultralightu, už ani nevíim...

U Kunštátské kaple někteří naši turisté zapochybovali, že návrat je ještě ►

hodně daleko, že dorazíme na Vesmír za naprosté tmy a zůstaneme bez večeře. Optimisté rozptýlili jejich chmury, nepatrně zariskovali a na zpáteční cestu jsme se vydali pomocí podrobné turistické mapy, na které spolupracoval i Vojenský kartografický ústav. Tím chci říct, že jsme šli mimo značené cesty do neznáma, ale odhodlaně zpět s cílem dojít včas na Vesmír a na večeři. Vedení se chopila s mapou v ruce Vendulka a šlo jí to znamenitě, bez většího zaváhání jsme došli opět na Luisino údolí a byli jsme rádi, že cesta, za vydatné pomoci silného větru či spíše protivětru, celkem utekla... Kostel sv. Matouše nás jako maják v moři vítal na posledním úseku naší cesty na Vesmír. Když jsme večer sčítali kilometry, naše odhady se rozcházel, ale bylo to mezi 25 a 30 kilometry. Slušné, ne?

Po modlitbě a veselém pokřiku před večeří jsme snědli skoro všechno, co nám mladí připravili, a podebatovali jsme v klubovně o zážitcích z celého dne. Únava z čerstvého vzduchu nás „poslala“ na kutě a ještě jsme při tom stačili promyslet nedělní plán.

Ranní obřad, snídaně s mladými, rychlé balení a v 9:30 mše svatá v kostelíku v Deštném, kterou sloužil P. Tomáš Hoffmann. Po skončení bohoslužby nás vyděsil velmi silný vítr v obci. Vše litalo vzduchem, a tak ti „slabší“ vyrazili po krátkém rozloučení směrem k domovu. „Silnější povahy“ ještě nechtěly ukončit pobyt na větrných horách a vyrazili přes Šerák do Neratova, prohlédnout si další magické putní místo těchto hor.

Domů jsme všichni dojeli v pořádku, poděkovali Pánu za krásně prožitý víkend a doufali, že tak náročná výprava nám neubere na zdraví a neodradí méně zdatné, aby se zase příště zúčastnili.

Ještě bych chtěl říci, že mladí z naší diecéze mají krásné místo v horách, kde mohou prožívat chvíle ve společenstvích, sdílet své zážitky a řešit osobní problémy, poradit se s duchovními, „co dál“ v životě. Prostředí křesťanské komunity mladých, vedení ve víře a prožívání hodnot, které křesťanství nabízí, to je základ pro jejich další dobrý život. Ať Vesmír „svítí“ a nese dál své plody.

Ladislav Vokoun

Návštěva cizinců z Integročního centra Hradec Králové

V neděli 18. října pozvala naše farnost na návštěvu města klienty Integročního centra pro cizince, které provozuje Diecézní charita Hradec Králové. Do Kutné Hory přijela skupina asi třiceti cizinců, kteří pocházejí ze zemí mimo Evropskou unii (Ukrajina, Rusko, Sýrie, Arménie a Bolívie) a v České republice mají vyřízenou žádost o azyl nebo zde žijí na základě jiného druhu povolení k dlouhodobému či trvalému pobytu. Zúčastnili se dopolední bohoslužby v kostele sv. Jakuba, která byla kromě jejich přítomnosti výjimečná i tím, že slavila výročí posvěcení tohoto farního kostela.

Při mši svaté zazněla pasáž z Matoušova evangelia, která vypráví o útěku Svaté rodiny Josefa, Marie a Ježíše do Egypta. P. Jan Uhlíř v homilii hovořil o tom, že Ježíš dobře rozumí všem, kdo musí opustit svůj domov, aby ochránili život svůj

a svých nejbližších. Připomněl ale také řadu starozákonních příběhů, v nichž Izraelci odešli do cizí země a stali se přitom obohaceni pro ty, kteří je přijali: například Josef, syn Jákobův, dokonce egyptskou zemi zachránil před hladomorem. P. Uhlíř hovořil i o naději na návrat, ke kterému může Bůh člověka povolát, podobně jako dal svatému Josefovi pokyn k tomu, aby Marii s malým Ježíšem odvedl z Egypta zpět domů, do izraelské země.

Po skončení bohoslužby byl na arciděkanství prostor k neformálnímu setkání místních a hostů. U šálku kávy či čaje jsme měli příležitost „stručně“ se seznámit, pochopit, v čem spočívá práce integračního centra a jakým způsobem se cizinci zapojují do života naší společnosti. Hosté nás překvapili písní *Já jsem z Kutné Hory*, kterou nám s doprovodem kytary zazpívali. A díky přítomnosti nemalého počtu dětí se podařilo vytvořit radostnou a bezprostřední atmosféru. Tuto část programu jsme dokonce zakončili společnou modlitbou Otče náš v arabštině.

Na následující necelé dvě hodiny jsme se rozdělili na menší skupiny, tvořené z poloviny místními a z poloviny hosty, a vydali jsme se na výpravu za zážitky, které nabízí Kutná Hora. Někteří vyrazili do sedlecké kostnice a katedrály, jiní strávili čas na bobové dráze, někdo měl možnost obdivovat město z výšky jakubské věže. Zejména to byla ale příležitost vzájemně se poznat a proniknout o něco hlouběji do příběhů jednotlivých lidí. Ačkoli někteří z cizinců, kteří do Kutné Hory přijeli, žijí v České republice už několik let, nikdy nezažili podobné setkání, při kterém by se jim někdo osobně věnoval. I Kutná Hora coby významné historické město pro ně byla doposud jen místem, „kam by se jednou rádi podívali“.

Společný oběd v restauraci Dačický už jen násobil doposud nabyté zážitky a radost ze vzájemného setkání. Cvrkot nad postupně se vyprazdňujícími talíři vůbec nedával důvod uvěřit, že se zde sešli lidé, kteří se ten den vidí poprvé, lidé z různých koutů světa, lidé s různými kulturními kořeny a návyky.

Celý program jsme ukončili návštěvou chrámu svaté Barbory. Dozvěděli jsme se, že patronka našeho města se těší veliké úctě právě v Sýrii, kde je čtvrtý prosinec svátkem spojeným s dětským koledováním a přípravou tradičního svatobarborského pokrmu. Závěr celého dne patřil hudbě.

Michal Hanuš zahrál na chrámové varhany několik krásných skladeb a také nám vysvětlil a názorně předvedl, jak takový obrovský nástroj vlastně funguje. S otevřenými ústy jsme pak poslouchali paní Alvinu, která naplnila prostor chrámu zpěvem arménské liturgické písně *Svatý*.

Snad nebude znít jako fráze shrnutí, že celý den byl úžasně obohacující pro všechny zúčastněné. Hosté byli nadšeni krásou Kutné Hory i vřelostí přijetí, kterého se jim zde dostalo. A my, hostitelé, jsme měli jedinečnou příležitost setkat se se *skutečnými* lidmi, jejichž zkraslený obraz je momentálně hlavním obsahem našich médií. Mohli jsme si uvědomit, jak podnětné může být přijetí člověka, který je jiný než my, a jak smysluplné je hledat cesty pomoci, poznávání a spolupráce. Děkujeme Integračnímu centru pro cizince za neúnavnou práci na tomto poli a přejeme mu hodně požehnaní a zdarů.

Kateřina Grenarová

Teenagers víkend

V pátek 6. listopadu mladší a starší spolčo odjízďelo na Vesmír do Deštného v Orlických horách. Tam se konal Teenagers víkend pro děti, kterým už bylo 12 let. Nás, mladší spolčo, odvezl pan farář Uhlíř. Když jsme dojeli na Vesmír, vykoukl ze dveří asistent detektiva Očka, který nás provázal celým víkendem, a pozval nás dovnitř, abychom se ubytovali. Ještě ten večer jsme měli mši svatou. Po ní nás rozdělili do skupin a v těch skupinách jsme „vyšetřovali“ celý víkend. V pátek večer jsme vymýšleli detektivní agentury.

V sobotu jsme se po snídani dozvěděli, že detektiva Očka někdo přepadl a unesl. Abychom zjistili, kde detektiv je, museli jsme požádat o pomoc jednoho mazaného pomocníka, který by nám mohl dát potřebné indicie, ale nechtěl to samozřejmě udělat zadarmo. Každá skupinka se vydala na černý trh, kde jsme sbírali peníze. Odpoledne nám bylo oznámeno, že nám peníze sesbírané na černém trhu nebudou stačit, a tak jsme odpoledne plnili úkoly, a tím jsme získávali další peníze. Po této hře jsme se vydali do kostela sv. Matouše, kde byla mše svatá při svíčkách. Pak následovala večere, při ní jsme konečně dostali indicie, bylo nám prozrazeno, že detektiv Očko je v budově Vesmíru. Ale najednou byla všude tma (to nám vypli elektrinu) a nás čekal úkol nalézt Očka za tmy. Samozřejmě jsme detektiva Očka nakonec našli.

V neděli dopoledne jsme vyrazili pěšky do Deštného na mši svatou. Po mši už někteří lidé odjízďeli a ti, kdo neodjeli, se vydali zase zpátky na Vesmír, kde jsme měli oběd. Po něm jsme pomohli uklidit dům, ještě jsme si popovídali o tématu a o tom, jak se nám tu líbilo. Pak už nás vyzvedl pan farář a vraceli jsme se zpátky domů. Moc se nám tam líbilo, bylo bezva, že jsme se mohli poznat i s jinými vrstevníky z naší diecéze. Jen to moc rychle uteklo.

Barbora Čermáková

I přes krásné a teplé počasí přijel svatý Martin na bílém koni!

Oslavu svátku sv. Martina si letos přišlo připomenout přes šest set účastníků. Roztomilou písničku nám zazpívaly děti z církevní mateřské školy na schodech kostela sv. Jakuba. Žáci základní umělecké školy pod vedením Lucie Mikulášové připomněli život sv. Martina veršovanou dramaturgií. P. Uhlíř zmínil význam modlitby za druhé a její spojení se zapalováním svíček. Veliký zážitek pak měly děti, když sv. Martin sesedl ze svého koně a doprovodil všechny do chrámu sv. Barbory, kde také zapálil jednu ze svíček. Nejen děti byly nadšené z perníčků, které u východu z chrámu dostaly od klientů kutnohorské charity. Děkujeme všem, kteří se na svatomartinském průvodu podíleli, a budeme se těšit zase za rok.

zapálil jednu ze svíček. Nejen děti byly nadšené z perníčků, které u východu z chrámu dostaly od klientů kutnohorské charity. Děkujeme všem, kteří se na svatomartinském průvodu podíleli, a budeme se těšit zase za rok.

Marie Slavotínková

S setkání společenství působících ve farnosti

V neděli o slavnosti Ježíše Krista Krále (22. listopadu) se na arciděkanství sešli členové různých společenství působících v naší farnosti. Pro nás osobně to bylo pěkné nedělní odpoledne. Přišli zástupci ze sedmi společenství. Vzájemně jsme svá společenství představili a mohli jsme tak poznat různé cesty, které vedou k Bohu. Zároveň jsme si také potvrdili, že společenství je místo, kde se lidé povzbuzují, pomáhají si, sdílejí se, ale jsou také otevřeni pro potřeby jiných lidí, společnosti a světa. Zaznamenali jsme také touhu setkávat se pravidelně, uvidíme, zda se nám to podaří. Ještě malý dovětek na závěr: všechna společenství jsou otevřena přijmout i další členy, kteří o to budou stát.

Zdena a Jiří Hlavinkovi

60 LET OD ÚMRTÍ ARCIDĚKANA JANA KOHELA

Text o arciděkanovi Janu Kohelovi se nevešel do minulého čísla Zpravodaje, k jehož vydání se datum výročí blížilo. Význam této osobnosti si však zaslouží naši pozornost, a tak přinášíme její představení alespoň nyní.

Dne 6. října 1955, tedy právě před 60 lety, zemřel kutnohorský arciděkan Mons. Jan Kohel. Odkud vlastně byl? Kde působil před příchodem do našeho města? A s čím si lze dodnes jeho kutnohorské působení spojovat?

Jan Kohel se narodil 12. května 1886 v obci Kadov u jihočeské Blatné do rodiny rolníka Františka Kohela a jeho manželky Marie. Byl nejmladším ze sedmi dětí.

Po gymnáziu v Táboře, kde maturoval v roce 1907, odešel studovat teologii do Hradce Králové. O čtyři roky později byl vysvěcen na kněze. Jeho prvním působiš-
tům se stala Choceň, kde byl v letech 1911–1914 kaplanem. Následující dva roky spravoval jako administrátor farnost Skořenice u Chocně, než byl v roce 1916 přeložen jako kaplan do Městce Králové. Zde působil až do ledna 1922, kdy odešel jako administrátor do vesničky Vápenný Podol na Chrudimsku. Ani zde však nezůstal dlouho, neboť byl roku 1923 ustanoven farářem ve Včelákově u Hlinska. Toto městečko se stalo na dlouhou dobu jeho domovem, neboť zde strávil 15 let.

K 1. srpnu 1938 byl Jan Kohel přeložen do Kutné Hory a jmenován v pořadí již 40. arciděkanem. Kutná Hora zůstávala bez arciděkana relativně dlouho, neboť Kohelův předchůdce Mons. František Pekárek (1867–1937) zemřel již loni v dubnu.

Rok 1938 si v našich dějinách spojujeme především s pohnutými událostmi po Mnichovské konferenci. Také obyvatelé Kutné Hory vnímali, jak je situace Československa těžká. Jak připomíná *Pamětní kniha arciděkanství*, na svátek 28. září byla sloužena mše „za vlast a národ, aby sv. Václav nedal zahynouti nám ni budoucím“. Lidé „hledali duchovní posilu v modlitbě v této osudové době“. S mimořádnou okázalostí a za přítomnosti pozvaných deputací také např. Jan Kohel sloužil mši k počtu sv. Barbory 4. prosince 1938.

Vznik protektorátu a následně vypuknutí 2. světové války přineslo kutnohorské farnosti mnohé problémy. Nejenže panovaly obavy z bombardování města, a tedy i zásahu některého z kostelů, ale v roce 1942 přišlo rekvírování místních zvonů. Přes vynaložené úsilí arciděkana Kohela zabavily nacistické úřady největší jakubský zvon Sv. Vavřince (který se ještě podařilo zachránit při rekvizici r. 1916), zvony Marie (Sedmerník), zvon haviřský a umíráček, který se jako jediný podařilo po válce vrátit zpět. Přes tyto ztráty se však právě ve válečných letech podařilo v Kutné Hoře téměř neuvěřitelné dílo: provést celkovou opravu interiéru kos- ►

tela. Mons. Kohel si ji vytkl jako cíl navzdory nepříznivým poměrům hned po svém příchodu do Kutné Hory. Příprava trvala několik let a vlastní práce probíhaly pod dohledem Státního památkového úřadu v Praze od léta 1941.

Konec druhé světové války byl spojen s oslavou Nanebevstoupení Panny Marie 9. května 1945. Děkovná pobožnost se konala za mohutné účasti Kutnohořanů

i příslušníků sovětské armády v chrámu sv. Barbory. Mons. Kohel ve svém kázání připomněl národní hrdiny a vyzval k minutě ticha za všechny zemřelé a padlé.

Restaurace farního kostela skončila v září 1946, a tak se mohlo přikročit ke slavnostnímu znovuvysvěcení. To provedl 20. října královéhradecký biskup dr. Mořic Pícha. Vpředvečer této události, na slavnostním shromáždění ve Vlašském dvoře, Jan Kohel ve svém projevu mimo jiné řekl: „Vaše Excellence, vážené shromáždění! Bylo zde vysloveno slovo pátera Karla Vorlíč-

ka. Vracím se k tomuto slovu, neboť dnes je tomu právě 24 let, kdy zemřel. Bylo to 19. října 1922, kdy zemřel tento muž, čestný občan Kutné Hory, zakladatel Vocela, jeho čestný člen a obnovitel chrámů kutnohorských. Umírá, aniž by se dočkal obnovy toho chrámu, který mu byl nejvzácnější a nejdražší, který mu ležel na srdci. [...] Já, vážení, jsem šťasten, že jsem se dočkal za úsilí, zásluh a práce tak mnohých činitelů, že jsem se dočkal obnovy a záchranu této památky svatyně sv. Jakuba.“ Slavnostní završení chrámových oprav lze bezesporu považovat za vrcholný okamžik Kohelova působení v našem městě. O významu celé akce jistě svědčí i publikace *Obnovený kostel sv. Jakuba v Kutné Hoře*, kterou nechal v roce 1946 arciděkanství vydat. A protože jsme i my dnes svědky velkých oprav tohoto kostela, oceníme tehdejší Kohelova slova: „V malebné siluetě Kutné Hory, ať pozorována se strany kterékoli, kostel sv. Jakuba působí se svou věží jako vznešená dominanta městského panoramatu. [...] Sv. Jakub je tedy jako stavební objekt i jako schránka výtvarného umění gotiky a baroka významná památka, hodná všeho úsilí a péče, aby byla pro všechnu budoucnost zachována neporušená.“

Slavným okamžikem se pro arciděkana Kohela stal i 22. červen 1947, kdy Kutná Hora uvítala ostatky (lebku) sv. Vojtěcha. Za velkého zájmu veřejnosti byla vzácná relikvie vystavena nejen v kostele Na Náměti, ale také na zvláštní tribuně přímo na Palackého náměstí a následně v kostele sv. Jakuba.

V roce 1947 byl administrátorem kutnohorské farnosti jmenován P. Vilém Müller a kaplanem se stal P. Michael Maceček. Mons. Kohel, který již dosáhl důchodového věku, sice oficiálně arciděkanem zůstal, kvůli zdravotním problémům musel být stále častěji zastupován. Od května 1950 byl dlouhých 14 měsíců (!) hospitalizován v místní nemocnici, kde se podrobil dvěma operacím. Když byl konečně propuštěn do domácího ošetřování, vážně onemocněl a téměř celý rok 1952 opět strávil v nemocnici.

K 1. říjnu 1954 odešel Mons. Kohel na trvalý odpočinek, titulárním arciděkanem však stále zůstal. Zemřel o rok později v kutnohorské nemocnici. Poslední rozloučení se konalo ve farním kostele sv. Jakuba, odkud byl zemřelý pohřben do kněžského hrobu na hřbitově Všech svatých.

Farnost po další tři desetiletí spravoval V. Müller coby administrátor a historický titul arciděkana byl v Kutné Hoře obnoven až v lednu 1995.

Lukáš Provoz

Na začátku nového církevního roku jsme požádali o rozhovor paní doktorku Marii Maříkovou. V kutnohorské farnosti žije se svým bratrem, P. Janem Maříkem, a oba jsou našemu společenství velkou duchovní oporou.

Nedávno jste oslavila významné životní jubileum, devadesáté narozeniny, a byla to velká událost pro celou naši farnost. Jak jste tyto chvíle prožívala a co vám udělalo největší radost?

Co mi udělalo největší radost? Modlitby mých milých spoluvěřících. Dokonce jsem dostala i tištěný záznam jejich jmen i duchovní prosby za mne. Chci jim všem tímto způsobem srdečně poděkovat a prosím dobrotivého Pána, aby jim to mnohokrát vynahradil. To, že jsem se již, díky Bohu, natolik zotavila, že můžu opět chodit do kostela, potvrzuje sílu modlitby a je nám všem k povzbuzení.

Začíná advent, doba příprav na Vánoce. Jak ji budete prožívat? Co je pro vás v tomto období nej důležitější?

Advent je zcela zvláštní období církevního roku, které vyžaduje, abychom se soustředili na velikou historickou událost, kterou budeme oslavovat – na příchod drahého Spasitele. V kostele jsme dostali pěkné brožurky, které napomáhají meditaci o tomto tématu. Buď se snažit je dobře využít, poněvadž duchovní příprava je pro advent nejdůležitější.

Předpokládám, že Vánoce budete trávit v Kutné Hoře. Jak se vám vybavují vzpomínky na dětství, kdy jste vánoční svátky často prožívala právě tady?

V dětství jsme na Vánoce jezdili z Bratislavy do Kutné Hory k dědečkovi a babičce. Vždy jsme se již velmi těšili, poněvadž oni dovedli vše připravit přímo kouzelně. Na Štědrý večer nás čekal krásný, velký, zvlášť pěkně nazdobený

vánoční stromek a pod ním různé dárky. Věřili jsme, že je to od Ježíška, a moc jsme mu děkovali. I později, když nám někdo tvrdil, že dárky dávají rodiče, nám mamička velmi pěkně vysvětlila: „Je to opravdu od Ježíška, stále. Poněvadž kdyby Ježíšek nedal tatíčkovi peníze, tak by se dárky nemohly nakoupit.“ Po oslavě, po modlitbách a zpívání koled jsme chodívali ke Svatému Jakobovi na půlnoční. Rádi také vzpomínáme na to, jak nám milý dědeček každý večer před spaním vyprávěl pohádky. Byly velmi zajímavé a on jich uměl opravdu mnoho. Díky Bohu za to vše.

Lidé si k Vánocům většinou něco přejí. Jaké je vaše přání? Co je pro Vás největším darem?

Zatím nemám žádné zvláštní přání. Důležité je, aby mi dobrotivý Pán dal dobrý zdravotní stav, abych mohla chodit do kostela.

A co byste popřála těm, kdo o letošních svátcích zavítají do našich kostelů?

Těm, kteří přicházejí do kostela jen občas, přeji, aby je potěšila myšlenka, že je Bůh miluje a aby si to s radostí uvědomovali i po čas celého roku. Nám věřícím navíc přeji, abychom si vždy při vstupu do kostela uvědomovali, že jsme přišli do Božího domu, kde je ve svatostánku přítomen stejný Ježíš, který se narodil v Betlémě. Přála bych nám, abychom si vážili toho, že se můžeme setkávat s Tělem Kristovým a přijímali ho ve svatém přijímání s čistým srdcem a s velkou pokorou a láskou.

*Děkuji za rozhovor.
Kateřina Grenarová*

Dům, který jsem před časem koupil, který se pokouším rekonstruovat a ve kterém žiji, stojí na skále. Kdysi byl na tom pozemku malý lom. Je to okolnost, která nepřináší žádné výhody a která se naopak projeví jediné negativně, když má člověk v úmyslu podniknout něco pod povrchem. Vykopat díru hlubší než deset centimetrů není možné bez sbíječky. Když jsem dům kupoval, nevěděl jsem to.

Jedna z položek, kterou je zapotřebí se v rámci rekonstrukce zabývat, je budoucí nakládání s odpadní vodou. V průběhu let a po objevení několika slepých uliček jsem přistoupil na myšlenku kořenové čističky. Jedná se o jezírko, ve kterém rostou jisté druhy rákosu (například), na jehož kořenech žijí bakterie, které zpracovávají odpad v odpadní vodě. Kvůli tomu jsem začal hloubit díru o ploše třicet metrů čtverečních a průměrné hloubce metr. Zpočátku, při povrchu, to šlo snesitelně, ale čím hlouběji jsem se dostával, tím byla skála soudržnější. Ale už jsem začal, tak jsem pokračoval, i když bylo celkem teplo, v létě.

Hned vedle budoucí jámy (přes plot) je silnice, po které vede modrá turistická stezka. Sem tam se nějaký chodec zastavil a pozoroval mě nebo jámu; někteří kolemjdoucí navázali i verbální kontakt. Občas to bylo i povzbuzující, ale – chápejte: na některé chytrolíny člověk prostě nemá náladu.

Jednou jsem stál v díře a motykou shraboval kameny – aby bylo možné pokračovat se sbíječkou – tedy aby byly vidět puklinky ve skále. Hrabání kamínků motykou je práce, která postupuje pomalu a na první pohled vypadá nelogicky. Když jsem v průběhu hrabání vzhlédl, zjistil jsem, že mě přes plot pozoruje postarší pán. Narovnal jsem se a opřel se o motyku. Nebyl nesympatický a řekl: „Tak na vás tak koukám – copak tady hledáte?“ Na jeho otázce (která ale byla spíš uvolněná než zvědavá) mi bylo příjemné, že prozrazovala jistý smysl pro humor: archeologické vykopávky se obvykle neodehrávají v kompaktní pararule. Možná to tak ovšem vůbec nemyslel. Řekl jsem mu:

„Víte, ono se o tom moc nemluví, ale Věstonická Venuše měla *bratra*.“ Ukázal jsem okolo sebe, na díru, ve které jsem stál. „Je tady,“ řekl jsem. Položil jsem pravou ruku na srdce a spíše pro sebe jsem dodal: „Vím to.“ Sklonil jsem se a pokračoval v odhrabávání kamínků. Muže za plotem jsem nechal odejít tak, jak přišel – nepozorovaně. Ani nevím, jestli mu to přišlo alespoň trochu vtípné.

Asi bych na tuhle epizodu i docela zapomněl, ale tento týden byly u nás na gymnáziu třídní schůzky. Když se chýlilo k jejich konci, šel jsem po chodbě a ocitl se v blízkosti jisté paní. Koukala se na mě, tak jsem řekl: „Dobrý den.“ Čekal jsem, že naváže otázkou ohledně prospěchu nějakého svého potomka, ale řekla: „Dobrý den. Nedávno vystavovali Věstonickou Venuši... v Londýně.“ Vůbec jsem to nepochopil, to téma se vynořilo z ničeho nic. „Vedle ní byl z jedné strany obraz Henriho Matisse, ale z druhé strany bylo prázdné místo. Prý měla sourozence.“ Vzpomněl jsem si na pána za plotem, ale vůbec mě nenapadlo, co odpovědět. „Bratra,“ řekla. „Ještě se nenašel.“

Vzchopil jsem se a řekl jsem: „Byl to anorektik. Špatně se hledá,“ ale vůbec jsem nevěděl, kdo je ta paní. Zasmála se a řekla: „Tak hodně štěstí – na shledanou,“ a odešla pryč.

Mám takové podezření, že i kdybych ji někde potkal, stejně bych ji asi nepoznal.

KALENDÁŘ AKCÍ

ne	29. 11.	Adventní koncert Osadního výboru Žižkov (15:00 – kostel Nejsvětější Trojice)
st	02. 12.	Modlitba za Církevní mateřskou školu (20:30 – kostel sv. Jakuba)
pá	04. 12.	Svátek sv. Barbory (15:15 – začátek programu na Palackého náměstí; 16:30 – rozsvěcení vánočního stromu; 18:00 – mše sv. u Sv. Barbory)
pá	04. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – chrám sv. Barbory)
pá	04. 12.	Cantica: adventní koncert (18:00 – kostel sv. Václava v Malešově)
pá	04. 12.	Schůzky Sluneč. kmene a Concordie s přespáním (18:00 – Sedlec)
so	05. 12.	Setkání se sv. Mikulášem (17:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	06. 12.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
út	08. 12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (18:00 – kostel Matky Boží)
st	09. 12.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
st	09. 12.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
pá	11. 12.	Děti, které chodí na náboženství, přespávají na faře
pá	11. 12.	Adorace za prohloubení víry a lásky v rodinách (21:00 - kostel sv. Jakub)
so	12. 12.	Roráty nejen pro děti (7:00 – kostel sv. Jakuba)
so	12. 12.	Večer chval s kázáním P. Michaela Špilara (19:00 – Křesetice)
ne	13. 12.	Výlet mladšího společenství mládeže do Prahy
ne	13. 12.	Freetet: adventní koncert (14:30 – kostel Grunta)
ne	13. 12.	Otevírání Svaté brány a žehnání obrazů Božího milosrdenství (15:00 – katedrála sv. Ducha v Hradci Králové)
st	16. 12.	Vernisáž výstavy fotografií z návštěvy papeže Františka ve Svaté zemi (15:00 – chrám sv. Barbory)
st	16. 12.	Zkouška zpěvu na půlnoční mši svaté (19:00 – kostel sv. Jakuba)
čt	17. 12.	Adventní koncert Církevního gymnázia (17:00 – kostel sv. Jakuba)
so	19. 12.	Vánoce ve Sv. Barboře: P. Flámová, R. Patočka, P. Svoboda a Barocco Sempre Giovane (18:00 – chrám sv. Barbory)
so	19. 12.	Společenství starší mládeže (18:00 – arciděkanství)
so	19. 12.	Zkouška zpěvu na půlnoční mši svaté (19:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	20. 12.	Mše svatá s roráty a hudeb. doprovodem (9:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	20. 12.	Vánoční besídka Sluneč. kmene a Concordie (15:00 – CG)

ne	20. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (od 14:00 do 16:00 – kostel sv. Jakuba)
čt	24. 12.	Betlémské světlo (10:00 – Palackého náměstí)
<i>Přehled vánočních bohoslužeb najdete na str. 06</i>		
so	26. 12.	J. J. Ryba: Česká mše vánoční v podání USPS Tyl (15:30 – chrám sv. Barbory)
	27. 12. – 10. 01.	Žehnání domů a bytů
	30. 12. – 01. 01.	Starší společenství mládeže v Uhlířských Janovicích
ne	03. 01.	Slavnost Zjevení Páně
ne	03. 01.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
	03. – 10. 01.	Alianční týden modliteb
so	09. 01.	Tříkrálová sbírka (9:30 – zahájení v kostele sv. Jakuba)
ne	10. 01.	Svátek Křtu Páně
út	12. 01.	Mše svatá za dobrovolníky ve farnosti (18:00 – kostel sv. Jakuba, následuje setkání na faře)
st	13. 01.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
pá	15. 01.	Adorace za prohloubení víry a lásky v rodinách (21:00 - kostel sv. Jakuba)
ne	17. 01.	Termín návrhů kandidátů do Pastorační rady farnosti
st	20. 01.	Kavárna s překvapením: Tibet (19:00 – arciděkanství)
pá	22. 01.	Ekumenická bohoslužba (18:00 – kostel sv. Jakuba)
st	27. 01.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
so	30. 01.	Ples neziskových organizací (20:00 – KD Lorec)
ne	31. 01.	Předávání obrazů Božího milosrdenství (9:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	31. 01.	Volby do Pastorační rady farnosti
út	02. 02.	Svátek Uvedení Páně do chrámu (18:00 – chrám sv. Barbory)
pá	05. 02.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	07. 02.	Udílení svátosti nemocných (9:00 – kostel sv. Jakuba)
st	10. 02.	Popeleční středa (18:00 – chrám sv. Barbory)

Uzávěrka dalšího čísla je 17. 01. 2016.

Vydáno:
Kontakt:

29. 11. 2015 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.
Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora,
Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01
Tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 733 624 786, e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

